



SWEDISH
ENVIRONMENTAL
PROTECTION
AGENCY

YTTRANDE
2023-10-05

Ärendenummer
NV-04965-23

Justitiedepartementet
ju.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande över nya regler om hållbarhetsredovisning (SOU 2023:35) (dnr Ju2023/01485)

Sammanfattning

Naturvårdsverket instämmer i stort i förslaget till implementering som lagts fram i detta betänkande, med undantag för några invändningar som beskrivs nedan.

Vi välkomnar de utökade krav på redovisning av hållbarhetsinformation som EU-direktivet innebär. Vi anser dock att det finns anledning att de svenska rapporteringskraven ger vägledning för rapportering mot 2045-målet och klimatindikatorer.

Vi anser att fler aktörer bör få utföra kvalitetsgranskning av redovisningen än de som anges i betänkandet.

Vi ser också att det kan finnas utmaningar med datadelning som behöver lösas och bedömer att rapporteringskraven medför ett ökat behov av samordning kring informationsdelning på nationell nivå.

Naturvårdsverkets ställningstaganden och skäl

Allmänt

Naturvårdsverket instämmer i betänkandet med undantag för de invändningar som beskrivs nedan. Naturvårdsverket välkomnar utökade krav på redovisning av hållbarhetsinformation och förslag om att informationen ska lämnas i ett digitalt, standardiserat och maskinläsbart format. Naturvårdsverket instämmer även i vikten av att de standarder och indikatorer som tas fram är förenliga med annan unionslagstiftning, eftersom det minskar den administrativa bördan för uppgiftslämnarna och gör informationen mer relevant och användbar för investeringsbeslut som bidrar till hållbar utveckling.

Avsnitt 3.4.1 Allmänna utgångspunkter samt avsnitt 3.5 Vilken hållbarhetsinformation ska förvaltningsberättelsen innehålla?

Naturvårdsverket anser att kommande lag bör innefatta ett krav på att svenska bolag redovisar mot 2045-målet i stället för mot 2050-målet.

Det finns ett stort samhällsintresse av att löpande ha tillgång till rapportering om planer, åtgärder och utfall av hur företag presterar i förhållande till Sveriges

nettonollmål till 2045. Som förslaget är formulerat blir konsekvensen att de omställningsplaner som redovisas i stället tar sikte på EU:s 2050-mål för nettonollutsläpp. Vår bedömning är att rapportering mot det svenska nettonollmålet i stället för EU:s 2050-mål inte skulle medföra en tyngre administrativ börda i form av mer omfattande rapportering, eller att ett större antal företag måste rapportera.

Naturvårdsverket anser också att tidigare föreslagna EU-standardiserade klimatindikatorer bör vara obligatoriska för alla rapporterande företag. I betänkandet är utgångspunkten att det rapporterande företaget tillåts avgöra vad som är väsentligt att rapportera, vilket medför en försämrad jämförbarhet som i sin tur försvårar för investerare att fatta informerade beslut. Förslaget adresserar därmed inte den brist på jämförbara klimatindikatorer som utgör ett hinder för investerare.

Avsnitt 3.10 Granskning av hållbarhetsrapporten

Naturvårdsverket anser att fler oberoende kvalitetsgranskare än de som är ackrediterade att revidera företags årsredovisningar bör få revidera hållbarhetsrapporter. Vi anser att det är angeläget att en utökad och tillförlitlig hållbarhetsrapportering kommer på plats snabbt. För att underlätta för verksamhetsutövarna kan staten skapa förutsättningar för att fler oberoende kvalitetsgranskare ska kunna genomföra granskning av hållbarhetsrapporten. Detta kan också antas innebära en effektivitetsvinst på samhällsnivå och att svenska företag ges likartade förutsättningar som andra företag inom EU. Förutsättningarna kan skapas genom att nya ackrediteringssystem etableras på nationell nivå, eller genom att hållbarhetsgranskare som ackrediterats i andra länder tillåts granska. EU:s direktiv ger möjlighet till sådan kvalitetsgranskning, och det finns redan idag internationella standarder för oberoende kvalitetsgranskning av hållbarhetsinformation som kan tillämpas. Direktivet pekar också särskilt på behovet av att främja den fria rörligheten för tjänster, vilket talar för att medlemsstaterna bör tillåta kvalitetsgranskare som är etablerade i en annan medlemsstat att utföra revision av hållbarhetsrapporter på deras territorium.

Avsnitt 7.1 Konsekvenser

Naturvårdsverket anser att man i betänkandet inte har tagit tillräcklig hänsyn till konsekvenser för myndigheter och informationsgivare. Vi bedömer att de nya redovisningskraven kommer öka behoven av samordning kring informationsdelning på nationell nivå. Samordning av information skulle förenkla och effektivisera rapporteringsprocessen och därmed minska den administrativa bördan för berörda företag och myndigheter. I de standarder som den europeiska rådgivande gruppen för finansiell rapportering (EFRAG) har tagit fram, och som företag ska rapportera enligt, finns det exempel på information som företagen helt eller delvis redan idag rapporterar till Länsstyrelsen via Svenska miljörapporteringsportalen, SMP. Idag saknas både juridiska och tekniska förutsättningar för att denna information ska kunna överföras till Bolagsverket.

Vi ser också att betänkandet medför behov av förändringar i hur data idag rapporteras. Till exempel är den miljörapportsdata som samlas in idag inte taggad (uppmärkt) i enlighet med det format som specificeras i den delegerade förordningen (EU) 2019/815, vilket gör informationen svår att använda för investeringsbeslut.

Beslut om detta yttrande har fattats av generaldirektören Björn Risinger efter föredragning av avdelningschefen Marie Uhrwing.

Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit enhetschefen Kerstin Åstrand samt handläggarna Flemming Hedén, Tina Skårman och Sara Nilsson.

För Naturvårdsverket

Björn Risinger

Marie Uhrwing

Kopia till:

Ju/L1@regeringskansliet.se

kn.registrator@regeringskansliet.se